

СВОВОДА

СВОБОДА

U K R A I N I A N D A I L Y

У К Р А І Н С Ь К И Й Щ О Д Е Н Н И К

VOL. CII. No. 190. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, OCTOBER 6, 1995. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРСІ СІТІ І НЮ ЙОРК П'ЯТИЦЯ, 6-ГО ЖОВТНЯ 1995 Р. Ч. 190. РІК СІІ.

УКРАЇНІ ДАЮТЬ ТРЕТЮ СЕРІЮ КРЕДИТУ

Київ (Р. Р.). — Сюди 30-го вересня із Вашингтону повернувся прем'єр-міністр України Євген Марчук, який перебував у ЗСА з офіційною візитом і зустрівся з представниками уряду і Конгресу ЗСА.

Під час зустрічі з журналістами у Вашингтоні Є. Марчук прокоментував знавчим висловлювання деяких російських політиків з приводу прийняття України до Ради Європи. Є. Марчук сказав, що такі заяви викликають занепокоєння у народу та керівництва України, «проте ми розрізняємо офіційну реакцію Росії і реакцію її окремих політичних діячів». З приводу можливого приходу до влади комуністів у Росії, прем'єр-міністр України припускає, що можуть статися зміни у відносинах між Україною та

Росією, але тільки з боку Росії.

Під час зустрічі з віцепрезидентом ЗСА Албертом Гором обговорено хід виконання домовленості між президентами України і ЗСА під час державних відвідань Леоніда Кучми до Вашингтону в листопаді 1994 року та Вілліама Клінтона до Києва у травні 1995 року.

А. Гор поінформував, що країна «великої сімки» пропонує відродження української енергетики здійснювати за умов закриття Чорнобильської атомної електростанції. У зустрічі взяли участь амбасадор України в ЗСА Юрій Шербак і амбасадор ЗСА в Україні Вілліам Міллер. Є. Марчук запросив А. Гору відвідати Україну до 10-річчя катастрофи на ЧАЕС.

(Закінчення на стор. 4)

О. Мороз зустрівся з делегацією Кувейту

Київ (УНІАР). — 2-го жовтня відбулася зустріч голови Верховної Ради України Олександра Мороза з делегацією Національних зборів Кувейту, які очолює Салех Юссеф-і-аль-Фадаль.

Відкриваючи зустріч, голова ВР України висловився за налагодження контактів України з Кувейтом на парламентарному рівні. «Ця зустріч започатковує співпрацю між нашими державами», — наголосив О. Мороз. Учасники зустрічі обговорювали проблеми економічного співробітництва, зокрема в галузі машинобудування, сільськогосподарства і нафтогазового

комплексу. Члени кувейтської делегації поділилися досвідом своєї праці. Йшлося також про створення у ВР України групи міжпарламентарних зв'язків з Кувейтом. Голова ВР України отримав запрошення відвідати Кувейт з офіційною візитом у відповідний для нього час.

У зустрічі взяли участь голова Комісії ВР з питань економічної політики та управління народним господарством Олег Таранов, голова Комісії з питань фінансів і банківської діяльності Віктор Суслев, голова Комісії з закордонних справ та зв'язків з СНД Борис Олійник.

УКРАЇНА ГОТУЄТЬСЯ ДО ЗИМИ

Київ (Р. Р.). — Тут у вівторок, 3-го жовтня, після тиждневих перерв, розпочала працю сесія Верховної Ради України. Це був «День Уряду». Депутати прослухали інформацію представників Кабінету Міністрів про підготовку до зими.

Голова Верховної Ради Олександр Мороз повідомив, що парламентарна група «Аграрники України» злідиувалася, а натомість створилася нова фракція зі Селянської Партії України із 27 депутатів. Очолював нову фракцію голова Селянської Партії України Сергій Довгань.

Віцепрем'єр-міністр України Василь Євтухов, виступивши в парламенті поінформував про зміни розрахунків за газ в Україні: держава у 1996 році забезпечуватиме газом лише населення, комунальні господарства і бюджетні організації. Промислові підприємства мають самі пограти про себе. З цієї метою планується найбільш часом створити паливно-енергетичну біржу. Нерентабельні шахти з видобутку вугілля плануються закрити. За словами Євтухова, у видобутку однієї тисни

вугілля беруть участь біля 6,000 людей, в той час, як у ЗСА — 114 осіб, а в Європі від 800 до 1,500 осіб. Така ситуація зумовлена дуже поганими умовами і застарілими обладнаннями шахт, що створює на шахтах критичне фінансове становище. Також і постійне несплачення за отримане підприємствами вугілля.

Виступили також віцепрем'єр-міністр Роман Шпек та віцепрем'єр Петро Саблук. Р. Шпек повідомив, що мінімальну пенсію буде збільшено з 2,100,000 до 3,600,000 карбованців на місяць. Якщо платня за помешкання становить більше, ніж 15 відсотків загального доходу сім'ї, то надаватиметься допомогу в сумі 2,600,000 карбованців. П. Саблук поінформував про ситуацію на селі.

Після чого була довіда дискусія навколо указу Президента України про створення фонду розрахунків за енергією. Дебати закінчилися тим, що парламент нахвал вето на зазначений указ як такий, що порушує існуючі закони. Президентів рекомендовано всі пункти узгодити з законами України.

Голодівка УНА триває

Київ (Р. Р.). — Тут на Майдані Незалежності голодують 20 членів УНА-УНСО, які два тижні тому розпочали цю акцію протесту проти заборони організації.

Щодня міліція затримує 10-15 голодуючих, яких везуть до суду і засуджують до 15 діб ув'язнення «за спротив представникам міліції». Отримав 15 діб і заступник

голови УНА Дмитро Корчинський. Він голодує в тормі. За станом на 28-го вересня вже було заарештовано 163 члени УНА-УНСО. В помешканнях членів УНА-УНСО проводяться обшуки.

Учасники акції з блими пов'язками на головах розташовуються на сходах. Навколо них збираються люди, переважно пенсіонери. Учасники тримають транспаранти з вимогою поновити рестрацію і відновити справедливості щодо несправедливо засуджених. Коли з'являється міліція — лунає наказ згорнути плакати. Наказ виконують. Велд за цим з'являється загін міліції особливого призначення (ЗМОН). Учасники голодівки беруться за руки і скандують: «УНА — до влади!», «Зрадників — на паляк!», «Україні — слава!».

Люди навколо них теж беруться за руки, намагаючись захистити від міліції. ЗМОНівці вправно відтиснули публіку від учасників голодівки, часом заважаючи стусами пенсіонерам. Швиденько створюється коридор, захищений молодиками в броньованих, і тоді кризь нього біжать вояки у міліційній формі, хапають учасників голодівки у тягнуту за руки і ноги до «воронка» та везуть геть.

Спостерегачі реагують боляче, обурюються, як можна переслідувати українську патріотичну організацію, дискусює рідять усіма, дискують з міліціантами, які охороняють голодуючих. Шоправда, їх охороняють тільки до 3-го жовтня, коли в голодівці брали участь народні депутати України від УНА Юрій Тима та Олег Віда. Коли ж вони 3-го жовтня пішли на сесію Верховної Ради охорону зняли. Дні стають холодні, а наметі у голодуючих конфісковано. Акція поширилася на

Затримано законопроект

Вашингтон. — Новий законопроект у справах протитерористичних акцій в країні було запропоновано в Конгресі зразу після трагічної події збомблення в Оклахома Сіті. Під враженням цієї події у нікого не було сумнівів, що запропонований законопроект, що надавав широкі можливості запобігання, чи інших потрібних заходів, щоб припинити негайно будьякі підозрілих тероризм, перейде. Згаданий законопроект був спонсорований не тільки самим президентом Біллом Клінтоном, але також і конгресменами обидвох партій.

Одначе сьогодні справа цього законопроекту набра-

ла зовсім іншого значення, а причиною для цього були Конгресові переслухання недавніх терористичних злочинців у Вейко, Тексас, Рубі Ридж, Айдаго і Оклахома Сіті. Справа в тому, що велика кількість конгресменів як республіканців, так і демократів, будучи присутніми на переслуханнях, стали скептичними, коли йдеться про правомовності агентів окремих відділів правоохоронних органів. І саме беручи це під увагу, законопроект, який здавався без сумніву мав би стати законом, тепер затримано на бажання зокрема консервативних республіканців і ліберальних демократів.

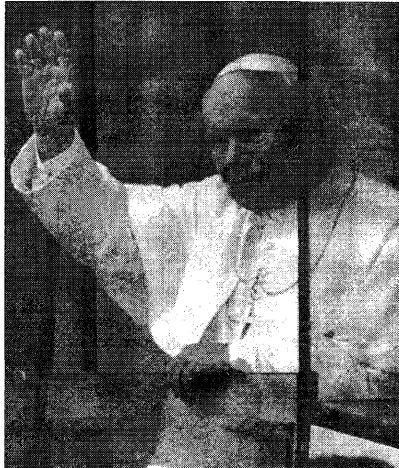
Поранено президента Македонії

Загреб, Хорватія. — У вівторок, 3-го жовтня, невідомі особи вибухівкою, контрольовано на віддалі, важко поранили македонського президента Кіра Глігорову. Злочин виконано на головній вулиці Скоп'є, столиці Македонії, на віддалі 250 ярдів від будинку парламенту, куди К. Глігоров їхав до свого бюро. Водія авто, в якому їхав Президент, убито, а крім того поранено троє прохожих. Про що подію повідомили засоби масової інформації західної дипломатії, які перебувають у Македонії. Їхні звіттовлення про поранення та стан Президента дещо розходяться з по-

відомленнями місцевих передач радіо та телевізії, які твердять, що поранення не є поганим і Президент після успішної операції цього ж дня, є притомним і розмовляв зі своїми лікарями.

Ця нова акція тероризму сильно занепокоїла світову громадськість, а зокрема ЗСА, які в особі К. Глігоров мають доброго союзника. Як відомо, американські збройні сили є частиною тих відділів миротворчих військ Організації Об'єднаних Націй, що охороняють кордони Македонії від поширення на її територію воєнних пойд з сусідньої Боснії.

ПАПА ВІДВІДУЄ ЗСА

Папа відвідає і своєї лімузини.

Ньюарк, Н. Дж. — У середу, 4-го жовтня, на ньюаркське міжнародне летовище о год. 3.30 по полудні приземлився літак з нетерпеливо очікуваним багатьма тисячами вірних пасажиром Папою Іваном Павлом II. Хоча погода не була надто прихильною, бо крапав дощ, то все ж такі тисячі вірних, а зокрема дітвора, з ентузіазмом вітали голову Католицької Церкви. Хоча це вже четвертий з черги відвідин Папи до землі Вашингтона та другі до ньюйоркської метрополії, то це в жодному разі не зменшило піднесення тих, які його вітали.

Першим привітав Папу президент Білл Клінтон з дружиною Гілларі, а після нього церковні та світські особистості. У своїй приватній промові Президент дякував Папу за відвідини, а також за дош ним приїзнені, підкреслюючи що його зараз саме у цій частині країни дуже потрібно.

Папа Іван Павло II у своїй приватній промові дякував всім за щирі та сердечні привітання, а зокрема Президентів та його друзів, які прибули сюди з Вашингтону. Він підкреслював тих, які його вітали.

(Закінчення на стор. 3)

В Україні

Рівень інфляції знижується

КИЇВ. — Темпи інфляції, відповідно й рівень банківських кредитних ставок, поступово знижуються. Коментуючи рішення про перенесення термінів введення гривні на наступний рік, прем'єр-міністр Євген Марчук пояснив, що перш ніж впровадити нову національну валюту, Уряд мусить добитися суттєвого зниження інфляції та стабілізації фінансового ринку. Національний Банк України та Кабінет Міністрів домовилися, за його словами, знизити рівень інфляції у четвертому кварталі цього року до 1.3-1.9 відс. на місяць.

С. Головатий приїжджає до виконавчої обов'язків

КИЇВ. — Прем'єр-міністр Євген Марчук представив співробітникам Міністерства Юстиції новопризначеного міністра Сергія Головатого і висловив сподівання, що керування ним міністерство посідає гідне місце у системі де-

Румунія — не Росія, але домогтися з нею теж важко

КИЇВ. — Посол України з особливих доручень Володимир Василенко, який очолює українську делегацію на переговорах з Румунією з приводу підпи-

сання широкомаштабного загальнополітичного договору, заявив, що сторонам ніяк не вдається погодити преамбулу договору та його ст. 2, де йдеться про законність і не порушення існуючих державних кордонів. Після додаткової експертизи й нових консультацій переговори, правдоподібно, будуть продовжені.

Премія правозахисникової

КИЇВ. — Українсько-американське бюро захисту прав людини присудило премію ім. Валерія Марченка керівникові Української Асоціації «Міжнародна амнестія» Мирославу Маринювичу за найкращу репрезентацію правозахисних ідей у засобах масової інформації.

Продовжується страйк шахтарів

ЛУТАНСЬКЕ. — 28-го вересня продовжили страйк 84 з 508 робітників чотирьох змін шахт Краснокопальське об'єднання «Стахановугілля».

Україна і Росія: нелегке співіснування

Нью Йорк (Микола Рябчук). — Упродовж двох днів, 22-23 вересня, провідні фахівці з України, Росії, Канади, Америки та інших країн обговорювали різні аспекти українсько-російських взаємин у рамках наукової конференції «Народи, держави, ідентичності: українсько-російське протистояння», організовану тут Інститутом ім. Гарріама Колумбійського університету, за сприяння Національної фундації на підтримку гуманітарних наук (ЗСА), Фундації Гумбольдта (Німеччина), Канадського Інституту Українських Студій, Кельнського інституту вивчення Східної Європи, Фундації Чопінських та Центру російських і східноєвропейських студій Сільсько-го університету.

Українська сторона була представлена цього разу чи не найкраще: з 25-ти доповідачів, виголошених на конференції, вісім належало дослідникам з України: Володимир Кулик, Сергій Плохій, Михайло Молчанов, Володимир Павлов, Валерій Хмелько, Стелю Жовніренко, Сергій Ціпка, Олексій Гарань, і ще восьмеро західних учених українського походження взяло участь у презентаціях: Зеновія Сохор, Іван Яворський, та в дискусіях: Зенон Когут, Роман

льні ідентичності у релігії, освіті, культурі, науці», «Політичні ставлення та ідентичності: партії, вибори, громадська думка, засоби інформації», «Національні меншини в Росії та Україні», «Україна й Росія на світовому рівні: міжнародні взаємини». Найголовніша дискусія, одна, вийшла за межі конкретних сесій і перетворилася на, скажімо б, перманентну полеміку довкола питання, що таке націоналізм та в чому полягають труднощі застосування цього терміну щодо України.

З одного боку, для більшості західних та «ліберальних» російських дослідників характерним є зверхньо-поважливе або й гідтльське ставлення до всього «націоналізму» — як вияву темних інстинктів і цивілізаційної недорозвиненості, якими, яке, на їх думку, ще саяк-так можна толерувати в перехідний період, але яке як ніяк не пасує зримим, модерним демократіям.

А з іншого боку, для більшості українських і не лише українських учених цілком очевидним є лишемірність такого погляду. Перше, то що націоналізм і далі залишається силою, що цементує модерні нації — і то не лише французьку чи німецьку, а й канадську та американську, котрі посі-

ши їх навести бодай один приклад держави, котра б не була тою чи тою мірою «націоналізованою». А подруге, навіть після формального проголошення незалежності Україна все одно залишається до великої міри країною колоніальною — і за своєю політичною культурою, і за характером економіки, і, найголовніше, за становичем українців у цій державі.

Ця проблема прозвучала особливо гостро у реплії Юрія Шевчука з Нової школи соціальних досліджень в Нью Йорку, котрий зауважив, що росіяни в Україні та інших післявоєнних республіках — це не просто меншина, одна з багатьох, а — меншина імперська, тобто така, що домінувала і домінує досі в усіх сферах життя: у військ, державній адміністрації, на виробництві, в торгівлі, науці, освіті, культурі. А тому суто формальні послання на статистичні дані, згідно з якими в Україні проживає 72 відс. українців і 23 відс. росіян, не пояснюють і, радше, затемиують і без того складного існування спільноти. Зокрема, вони ігнорують той підставовий факт, що у більшості українських міст українці не мають і половини тих прав і можливостей, які має імперська російськомовна «меншість».

У СВІТІ

ВІЙСЬКОВИЙ ЕКСПЕРТ російського Інституту оборонних досліджень Антон Суріков, коментуючи можливе збільшення числа членів НАТО за рахунок наблизитись республік, сказав, що це буде для Росії «останнєю краплею, яка переповнить чашу її терпіння». Він остеріг, що у такому випадку «російські збройні сили вийдуть на територію Литви, Латвії та Естонії, а будь-які спроби Північно-атлантичного оборонного союзу силою перешкодити окупації можуть привести до початку світової ядерної катастрофи». Щодо півдня Польщі також стави членом НАТО, то Суріков заперечив, що тоді Росія «змусена буде негайно озброїти свої війська на польському кордоні тактично-ю ядерною зброєю». Невідомо тільки, що має на увазі російський мілітарист, коли говорить про «свої війська на кордоні з Польщею», адже Росія з Польщею не межує.

АГЕНЦІЯ СТАТИСТИКИ Європейського союзу видала довід-

В АМЕРИЦІ

У ВІВТОРОК, 3-ГО ЖОВТНЯ, Американська медична асоціація, що впродовж довгих місяців не забирала публічно бум-акого становища, щодо республіканських пропозицій змін у програмі охорони здоров'я Медікер, акції висловили свої турботи. Найперше, згідно з Джеймсом Стрейсі, речником загальної асоціації, лікарі турбуються тим, що пропонувані республіканськими зміни включають також і зменшення платі за лікарські послуги, а це на їх думку зробіть програму Медікер дуже атрактивною прибутковою для багатьох лікарів. Це на думку аналітиків є цілком витриманим побоюванням Уряду президента Білла Клінтона та демократичних конгресменів.

У ПРОЦЕСІ СХВАЛЕННЯ збільшеного державного бюджету президент Білл Клінтон у вівторок, 3-го жовтня,

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Передплата на рік \$100.00, на півроку \$60.00. Для членів УНСОУ \$75.00 річно, на півроку \$40. За кожну зміну адреси \$100.

Чекі i "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті i дописи підписані авторами, не мають відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправити i скорочувати надіслані матеріали.

Головний редактор: Зенон Снялик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Погляд з мотоцикла

Щоб залишитися великою країною, Америка і далі має бути відкритою для світу, щедро ділячись своїм унікальним досвідом і разом з тим визнавати, що цей досвід не тільки позитивний, але в чомусь і негативний. Дуже багато американців усвідомлюють цю інтегруючу місію своєї країни, бачачи її невіддільною від світового контексту.

Прикладом такого бачення є книжка Джеймса Роджерса „Інвестор-мотористик“, яку видає видавництво Рендом Гавз. Протягом трьох років, 1990–92, автор об'їхав на мотоциклі доволі планети, з'ясувавши для самого себе ситуацію в різних країнах на предмет вигідності чи невигідності вкладення капіталу в її економіку.

Переїхав Дж. Роджерс і через територію молодих держав, що постали на руїнах совєтської імперії. Його висновок щодо Росії є цікавий для нас, українців, аджеж Москва, домагаючись „поглибленої економічної інтеграції“ з сусідніми незалежними країнами, передусім з Україною, подає як свою готовність сприяти розвитку цих країн. Тим часом Дж. Роджерс, спеціаліст у ділянці нових ринків та інвестицій у країнах, що розвиваються, відносить Росію до найбільш відсталіших держав „третього світу“. Її наущним завданням є „догнати і перегнати“ не Америку, а африканську Ботсвану, де вже здійснено її підставові економічні реформи, яких Росія все ще не починала.

Дж. Роджерс стверджує, що з економічної точки зору теперішні Росія і Африка подібні до Америки XIX сторіччя — тобто вони з великим запізненням виходять на дорогу демократії та ефективного господарювання. „Для капіталу все одно, — пише він, — чорний ви чи білий, комуніст, соціаліст, християнин чи мусульманин. Єдине, що для нього не все одно — це його власна безпека і прибуток“. Тому нема іншого способу економічного розвитку, як тільки узаконити приватну власність, встановити для всіх помірковані податки і зробити грошову одиницю конвертованою — тоді закордонний капітал, відчувши для себе перспективу, приїде сам.

Разом з тим у міркуваннях Роджерса, нібито таких меркантильних, зовсім нема цинізму. Говорячи про давній страх комуністичних країн перед закордонним капіталом, а цей страх ще й тепер опосадає ліві парламенти більшості в Росії, Білорусі та й в Україні теж, — він підкреслює, що „Америка в XIX сторіччя брала величезні кредити, однак мудро інвестувала їх. Ми не купували ні футр для диктаторів, ні дорогих авт для Мобуту. Гроші вкладалися у виробництво і країна багатіла“. Нехай порівнюють від цих рідків наші українські „мобуту“!

Найбільш актуальною книга Дж. Роджерса є в тому сенсі, що вона остерігає від спокуси так званої „соціально орієнтованої“, тобто корумпованої армією урядових бюрократів економіки. Уряд Зімбабве, наприклад, запровадив низькі ціни на кукурудзу, щоб усі могли мати дешевий хліб. У висліді за 10 років „соціальної справедливості“ виробництво кукурудзи зменшилося на 98 відсотків! Місцеві фермери стали вивозити картоплю, бо на квти уряд цін на запроваджував. „А якби уряд не встановив цін на кукурудзу, то прийшли б люди з капіталом, створили б іригаційну систему, і навіть найбільш багаті фермери знайшли б способи заробити. І кукурудзи в країні не бракувало б“, — пише Дж. Роджерс.

Критичний патос книги досягає свого апогею, коли автор має на увазі американську дійсність: „Болаче бачити, в якій мірі моя країна ще провинціална і зольована... Мене лякає, що жодна політична партія не хоче поважно зайнятися економічними проблемами... Гроші йдуть на сплату всього того, що не дасть ніякого доброго вислідів у майбутньому... Нічкеними програм так багато, що підвищують податки для їх сплати — це божовілля...“ Кажучи, що існуюча в країні система „прогнила і скорумпована“, Дж. Роджерс проорокує, що „Клінтон буде останнім президентом від своєї партії“.

І все ж автор не був би справжнім американцем, якби не вірив у здатність Америки до постійного оновлення. Між іншим, він високо цінує досвід Чехи: „Коли країна, яка перебувала у глибокій ніч, ніж ми, змогла за 15 років наново відбудувати свою економіку, то нам це має вдатися швидше — треба лише правильно взятися за справу і знайти в собі силу здійснити заплановане“.

Іван Гвозда

ДО ПИТАННЯ ДІАСПОРИ

II

Концепція „діаспори“ може в цілому розуміти як сукупність людей, які в еміграції, а в Україні, навпаки, є однією з найбільш розвинутих і процвітаючих діаспор. Тому, на нашу думку, потрібно й акцентувати увагу на історичний розвиток поняття „діаспори“, зокрема стосовно до діаспори історичного походження, на функціональні значення концепції „діаспори“ та на її імплікації для подальшого розвитку нашої світової спільноти, зокрема, для налагодження якісних зв'язків з Україною.

Як вже сказано на початку цієї статті, словом „діаспора“ в літературі, призначений цьому питанню, описується історичне розсіяння людей по різних країнах світу. В першому значенні „діаспори“ — це перебування великої кількості людей поза Палестину. Для греків це поняття відноситься до перебування нації, або її частини поза кордонами її матірньої держави, або її державної території, і її розсіяння поміж іншими національними групами. Щодо цього, для давніх греків така національна група подала своє зображення свою національну культуру, вважала себе за нерозривну частину всього свого решта народу, а зокрема частину материкового народу (для греків це була Палестина з головною її Церквою в Єрусалимі, яка для них була духовною столицею).

На підставі вже сказаного, щоб бути діаспорою, емігрантські групи, порозкидані по різних країнах, мають бути перш за все національною спільнотою, вважати себе частину материкової нації, зберігати релігійну свою національну культуру. Як національна спільнота в країні чи в країнах свого перебування, діаспора повинна мати загартований державним чи державними законами (або до цього компетентним міжнародним тілом) автономний статус, мати свою власну внутрішню чи внутрішню управу, мати право видавати свої місцеві закони. Для прикладу, згідно

но із „Мішною“ (Книга законів), жиди, яких в свій час в Александрії і околицях налічувалося один мільйон, потрапили до імперії окремі жидівські общини, які були з'єднані з єврейською діаспорою в Єрусалимі. Тому, на нашу думку, потрібно й акцентувати увагу на історичний розвиток поняття „діаспори“ в літературі, призначений цьому питанню, описується історичне розсіяння людей по різних країнах світу. В першому значенні „діаспори“ — це перебування великої кількості людей поза Палестину. Для греків це поняття відноситься до перебування нації, або її частини поза кордонами її матірньої держави, або її державної території, і її розсіяння поміж іншими національними групами. Щодо цього, для давніх греків така національна група подала своє зображення свою національну культуру, вважала себе за нерозривну частину всього свого решта народу, а зокрема частину материкового народу (для греків це була Палестина з головною її Церквою в Єрусалимі, яка для них була духовною столицею).

Характеристичним для історичного поняття „діаспори“ є власне „пумешний“ зв'язок з материнською національною державою (з Сіоном), її члени масово відвідують, беруть активну участь в її суспільно-культурному житті, вони вважали, що їх Сіон має над цілою діаспорою духовну гегемонію. У випадку жидівської діаспори в часах, коли Юдея була ще незалежною, діаспори її масово відвідували, брали активну участь в її культурних і громадських заходах, навіть виступали спеціальні податки для утримання головної церкви в Єрусалимі.

Українська діаспора, як свою українська світова еміграція вважала за потрібне таку статус, була мусила мати свою наукову центри (жиди втримували в центрах їх діаспори т. зв. Талмудські академії на чолі з їх провідниками, геоніми у Вавилоні, які між VII і XI століттями були інтерпретаторами релігійних і правних писань як для окремих осіб, так і для всіх жидівських громад), щоб плекати переродку культури, науковості, щоб доповнювати потреби України і бути її правдивими амбасадорами поза її границями, будучи конструктивно-активними і продуктивними в усіх ділянках життя країни перебування української еміграції. Зокрема дуже важливими ділянками для України є економіка, масові засоби інформації, політика, наука, культура. Якщо ж потрібно прикладу для потреби продуктивної активності для діаспори в Україні, то ним може послужити історичне жидівство. Жидівські громади, які в часах Римської імперії просперували не лише в Римі, але й в багатьох колишніх грецьких мі-

тах, включно й в містах на північних берегах Чорного моря, в цивільній Європі вони опинилися в IV столітті, головно в Німеччині, Галлії і Іспанії, і імперії Карла Великого. Цікаво, що вони потрапили, для прикладу, в каліфіати Кордові зайняли там найвищі державні посади, а навіть стали провідниками арабо-жидівського літературного ренесансу. У Франції і Німеччині, незважаючи на переслідування і пізніші матеріальні ушкодження, завдяки їхньому сильному духовному провіднику, жиди потрапили розвинути окремі автономні громади (Judenstadt, juiverie, ghetto), де змогли плекати жидівські національні традиції, культуру. Коли в середні століття жиди були виділені Англією, Францією, Іспанією і Португалією, центр жидівської діаспори був перенесений до Туреччини і Польщі, а в XVII столітті він розповсюдився в Німеччині і Польщі (Ashkenazim) де, а зокрема в Польщі, жиди користувалися широким автономним статусом. До речі, після розподілу Польщі у XVIII столітті коло одного мільйона жидів опинилося в Російській імперії, а в XIX столітті їх тут сконцентрованою їх кількість з 250,000 збільшилася до 4-ох мільйонів. (У 1914 році приблизно 170,000 жидів в Палестині, і тут почала народжуватися двалітні громади Сіону і діаспори — galuth).

Українська діаспора, як свою українська світова еміграція вважала за потрібне таку статус, була мусила мати свою наукову центри (жиди втримували в центрах їх діаспори т. зв. Талмудські академії на чолі з їх провідниками, геоніми у Вавилоні, які між VII і XI століттями були інтерпретаторами релігійних і правних писань як для окремих осіб, так і для всіх жидівських громад), щоб плекати переродку культури, науковості, щоб доповнювати потреби України і бути її правдивими амбасадорами поза її границями, будучи конструктивно-активними і продуктивними в усіх ділянках життя країни перебування української еміграції. Зокрема дуже важливими ділянками для України є економіка, масові засоби інформації, політика, наука, культура. Якщо ж потрібно прикладу для потреби продуктивної активності для діаспори в Україні, то ним може послужити історичне жидівство. Жидівські громади, які в часах Римської імперії просперували не лише в Римі, але й в багатьох колишніх грецьких мі-

тах, включно й в містах на північних берегах Чорного моря, в цивільній Європі вони опинилися в IV столітті, головно в Німеччині, Галлії і Іспанії, і імперії Карла Великого. Цікаво, що вони потрапили, для прикладу, в каліфіати Кордові зайняли там найвищі державні посади, а навіть стали провідниками арабо-жидівського літературного ренесансу. У Франції і Німеччині, незважаючи на переслідування і пізніші матеріальні ушкодження, завдяки їхньому сильному духовному провіднику, жиди потрапили розвинути окремі автономні громади (Judenstadt, juiverie, ghetto), де змогли плекати жидівські національні традиції, культуру. Коли в середні століття жиди були виділені Англією, Францією, Іспанією і Португалією, центр жидівської діаспори був перенесений до Туреччини і Польщі, а в XVII столітті він розповсюдився в Німеччині і Польщі (Ashkenazim) де, а зокрема в Польщі, жиди користувалися широким автономним статусом. До речі, після розподілу Польщі у XVIII столітті коло одного мільйона жидів опинилося в Російській імперії, а в XIX столітті їх тут сконцентрованою їх кількість з 250,000 збільшилася до 4-ох мільйонів. (У 1914 році приблизно 170,000 жидів в Палестині, і тут почала народжуватися двалітні громади Сіону і діаспори — galuth).

Українська діаспора, як свою українська світова еміграція вважала за потрібне таку статус, була мусила мати свою наукову центри (жиди втримували в центрах їх діаспори т. зв. Талмудські академії на чолі з їх провідниками, геоніми у Вавилоні, які між VII і XI століттями були інтерпретаторами релігійних і правних писань як для окремих осіб, так і для всіх жидівських громад), щоб плекати переродку культури, науковості, щоб доповнювати потреби України і бути її правдивими амбасадорами поза її границями, будучи конструктивно-активними і продуктивними в усіх ділянках життя країни перебування української еміграції. Зокрема дуже важливими ділянками для України є економіка, масові засоби інформації, політика, наука, культура. Якщо ж потрібно прикладу для потреби продуктивної активності для діаспори в Україні, то ним може послужити історичне жидівство. Жидівські громади, які в часах Римської імперії просперували не лише в Римі, але й в багатьох колишніх грецьких мі-

тах, включно й в містах на північних берегах Чорного моря, в цивільній Європі вони опинилися в IV столітті, головно в Німеччині, Галлії і Іспанії, і імперії Карла Великого. Цікаво, що вони потрапили, для прикладу, в каліфіати Кордові зайняли там найвищі державні посади, а навіть стали провідниками арабо-жидівського літературного ренесансу. У Франції і Німеччині, незважаючи на переслідування і пізніші матеріальні ушкодження, завдяки їхньому сильному духовному провіднику, жиди потрапили розвинути окремі автономні громади (Judenstadt, juiverie, ghetto), де змогли плекати жидівські національні традиції, культуру. Коли в середні століття жиди були виділені Англією, Францією, Іспанією і Португалією, центр жидівської діаспори був перенесений до Туреччини і Польщі, а в XVII столітті він розповсюдився в Німеччині і Польщі (Ashkenazim) де, а зокрема в Польщі, жиди користувалися широким автономним статусом. До речі, після розподілу Польщі у XVIII столітті коло одного мільйона жидів опинилося в Російській імперії, а в XIX столітті їх тут сконцентрованою їх кількість з 250,000 збільшилася до 4-ох мільйонів. (У 1914 році приблизно 170,000 жидів в Палестині, і тут почала народжуватися двалітні громади Сіону і діаспори — galuth).

Українська діаспора, як свою українська світова еміграція вважала за потрібне таку статус, була мусила мати свою наукову центри (жиди втримували в центрах їх діаспори т. зв. Талмудські академії на чолі з їх провідниками, геоніми у Вавилоні, які між VII і XI століттями були інтерпретаторами релігійних і правних писань як для окремих осіб, так і для всіх жидівських громад), щоб плекати переродку культури, науковості, щоб доповнювати потреби України і бути її правдивими амбасадорами поза її границями, будучи конструктивно-активними і продуктивними в усіх ділянках життя країни перебування української еміграції. Зокрема дуже важливими ділянками для України є економіка, масові засоби інформації, політика, наука, культура. Якщо ж потрібно прикладу для потреби продуктивної активності для діаспори в Україні, то ним може послужити історичне жидівство. Жидівські громади, які в часах Римської імперії просперували не лише в Римі, але й в багатьох колишніх грецьких мі-

тах, включно й в містах на північних берегах Чорного моря, в цивільній Європі вони опинилися в IV столітті, головно в Німеччині, Галлії і Іспанії, і імперії Карла Великого. Цікаво, що вони потрапили, для прикладу, в каліфіати Кордові зайняли там найвищі державні посади, а навіть стали провідниками арабо-жидівського літературного ренесансу. У Франції і Німеччині, незважаючи на переслідування і пізніші матеріальні ушкодження, завдяки їхньому сильному духовному провіднику, жиди потрапили розвинути окремі автономні громади (Judenstadt, juiverie, ghetto), де змогли плекати жидівські національні традиції, культуру. Коли в середні століття жиди були виділені Англією, Францією, Іспанією і Португалією, центр жидівської діаспори був перенесений до Туреччини і Польщі, а в XVII столітті він розповсюдився в Німеччині і Польщі (Ashkenazim) де, а зокрема в Польщі, жиди користувалися широким автономним статусом. До речі, після розподілу Польщі у XVIII столітті коло одного мільйона жидів опинилося в Російській імперії, а в XIX столітті їх тут сконцентрованою їх кількість з 250,000 збільшилася до 4-ох мільйонів. (У 1914 році приблизно 170,000 жидів в Палестині, і тут почала народжуватися двалітні громади Сіону і діаспори — galuth).

(Закінчення буде)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Марта Тарнавська

„Любий баламуте“ у Філадельфії

В суботу, 23-го вересня в. р. українська громада Філадельфії мала різноманітну програму бачити виступу професійного українського театру. Київські актори Богдан Ступка і Світлана Ватаманок приїхали до Америки з постановкою п'єси „Любий баламуте“, щоб цієї виставою в різних осередках українського поселення відзначити ювілей Лідії Крушельницької, заслуженого в діаспорі театрального діяча і педагога, що осів уже 40 років працюючи в американській українській молоді у своїй театральній студії в Нью-Йорку. Так як заслуженого науковця молоді колеги й учні шанувують у культурно-мистецькій сфері фестивалю, так молоді колеги-актори вшанували Лідію Крушельницьку зразком високого професійного театрального мистецтва.

Професійний драматичний театр українською мовою, як відомо, в діаспорі давно-давно вже не існує. Любителям театру тужать за культурною розвагою, яка піднімається понад фольклор і самоцілююся аматоризмом. Є такі серед нас, що спеціально їдуть в Україну, щоб дивитися на вистави драматичних українських театрів. Дехто з тих любителів театру — такі, наприклад, театролюбівці як Лідія Шевельова, Володимир Бондар, Валерій Рензуківський, Лариса Оніщенко виступають часом по театральні вистави в Україні, і пересічені культурний глядач у діаспорі тілжко із задрісто може читати про театральні фестивалі у Харкові, про успішні вистави драматичного театру ім. Івана Франка у Києві або Драматичного театру ім. Заньковецької у Львові. Туристи, що мали шасту бачити в Україні такі вистави як „Енеїда“, як „Тан-е-молочник“, мали нагоду пережити велике захоплення і зворушення і гордість за високі досягнення українського театрального мистецтва. Але в таких постановках бере участь велика кількість артистів, і надалі, щоб такі багаточисельні ансамблі можна було спроводити на гастроли до Америки, виділяється міржа. Але з чимало п'єс модерного світового репертуару, де виступає тільки чотири, три, дві, а то й одна особа. В таких постановках вимоги до акторів ще більші, як звичайно: на майстерність їхньої гри тримається ціла вистава. І Богдан Ступка і Світлана Ватаманок мали змогу бути вже із виступами в Америці мизного року, саме у таких постановках, де участь брало дві-три особи. С. Ватаманок виступала у спектаклі „Леся Українка в піснях і словах“, а Б. Ступка в п'єсі „Записки божественного“. Хто бачив Б. Ступку в цій сценічній адаптації твору Миколи Гоголя, той міг переконатися, що Б. Ступка — це актор надзвичайний, непереконалий, обдарований вишуканим талантом. Вирішують його гри стоїть на рівні найкращих акторів і режисерів і навіть лондонський театрів і ми можемо бути горді за такого земляка. Один з київських критиків (А. Драк) характеризував Ступку, як унікального актора, що „володіє даром, впромінювати могутню емоційну енергію в яблуко...“ Сам Богдан Ступка мислювався по мистецтво актора ось як: „Актор усього чин створює існує людської світи. І якщо ти обери певний стиль, стереотип життя, ти зможеш грати лише одну роллю — і в житті, і на сцені. Щоб творити, треба мати перед очима і в пам'яті такі багаті життєві моменти, долі. Але це така професія, де не можна раз і назавжди вхопити бога за бороду. Треба постійно залишатися учнем і завжди бути готовим до змін“. Як бачимо, Б. Ступка — автор вишукано інтелек-

гентний і творчий, та ще й з неабияким відчуттям гумору.

П'єсу „Любий баламуте“, так як її грають Ступка і Ватаманок в Америці, створив молодий режисер, художник керівник Київського Молодого Театру Валентин Козьменко-Деліда.

Що являє собою п'єса „Любий баламуте“? Режисер мав з'ясувати що річ із Б. Шовом, і непомітний глядач міг думати, що це одна із п'єс цього славного українського драматурга. Насправді Дж. Б. Шов пов'язаний із п'єсою не тільки як співавтор, але й як головний персонаж. Справа в тому, що „Любий баламуте“ — це п'єса, побудована на автентичному листуванні між Дж. Б. Шовом і славною британською актрисою Стеллою Патрік Кембел і автором цієї п'єси є американський актор, режисер і драматург Джером Клітлі. Англійська назва п'єси — „Dear Liar“. Клітлі написав її ще 1960 року і вона ставилася з великим успіхом на сценах ЗСА, Англії, Франції, Німеччини, Італії, Югославії, Індії, Сингапуру і Росії. Вона була також екранізована для американської телебачки.

Листування між англійським драматургом і актрисою, що була відома як Міс Патрік Кембел, почалося 1899 року і тривало понад 40 літ. Почалося воно, коли Міс Патрік Кембел була на вершині своєї слави як актриса лондонської сцени, а Шов був тільки молодим театральним критиком. Їх було 34 роки і вона була відомою, він був на десять років старший і вже одружений із Шарлоттою Пейн-Дансен. Під кінець листування Шов, уже світові слави драматург, а Патрік Кембел, постраждала забула актриса, що після короткої фільмової кар'єри в Голлівуді дожила віку у злиднях. Щоб вийти із фінансової скрути, вона пропала дозволу в Шов опублікувати їхні листування, яке вона зберігала в коробі під ліжком. Шов заявив, що поки його жінка живе, він не дасть дозволу не дасть. Неопубліковані листи знайдені тільки після смерті Міс Патрік Кембел 1940 року у Франції.

Листування відзеркалює і професійні ділові взаємини драматурга з актрисою і їхні інтимні стосунки. Славену свою комедію „Пігмаліон“ (яка потім за життя слави надруге як мюзикл „Моя чарівна лейді“) Шов написав спеціально для Патрік Кембел і вона була першою в історії театру Елізабет Дуллітл. Шов захоплювався Міс Патрік Кембел і як актрисою, і як жінкою. Він називав її Стеллою, писав їй у листах про те, що вона прекрасна, що він її палко кохав, але що життя його з нею — неможливе. Вона в свою чергу захоплювалася його дотепом і інтелектом, його талантом і глибиною спостережень, але завжди вийшла за іншого, за Джеромом Клітлі, лондонським театром і ми можемо бути горді за такого земляка. Один з київських критиків (А. Драк) характеризував Ступку, як унікального актора, що „володіє даром, впромінювати могутню емоційну енергію в яблуко...“ Сам Богдан Ступка мислювався по мистецтво актора ось як: „Актор усього чин створює існує людської світи. І якщо ти обери певний стиль, стереотип життя, ти зможеш грати лише одну роллю — і в житті, і на сцені. Щоб творити, треба мати перед очима і в пам'яті такі багаті життєві моменти, долі. Але це така професія, де не можна раз і назавжди вхопити бога за бороду. Треба постійно залишатися учнем і завжди бути готовим до змін“. Як бачимо, Б. Ступка — автор вишукано інтелек-

гентний і творчий, та ще й з неабияким відчуттям гумору. П'єсу „Любий баламуте“, так як її грають Ступка і Ватаманок в Америці, створив молодий режисер, художник керівник Київського Молодого Театру Валентин Козьменко-Деліда. Що являє собою п'єса „Любий баламуте“? Режисер мав з'ясувати що річ із Б. Шовом, і непомітний глядач міг думати, що це одна із п'єс цього славного українського драматурга. Насправді Дж. Б. Шов пов'язаний із п'єсою не тільки як співавтор, але й як головний персонаж. Справа в тому, що „Любий баламуте“ — це п'єса, побудована на автентичному листуванні між Дж. Б. Шовом і славною британською актрисою Стеллою Патрік Кембел і автором цієї п'єси є американський актор, режисер і драматург Джером Клітлі. Англійська назва п'єси — „Dear Liar“. Клітлі написав її ще 1960 року і вона ставилася з великим успіхом на сценах ЗСА, Англії, Франції, Німеччини, Італії, Югославії, Індії, Сингапуру і Росії. Вона була також екранізована для американської телебачки. Листування між англійським драматургом і актрисою, що була відома як Міс Патрік Кембел, почалося 1899 року і тривало понад 40 літ. Почалося воно, коли Міс Патрік Кембел була на вершині своєї слави як актриса лондонської сцени, а Шов був тільки молодим театральним критиком. Їх було 34 роки і вона була відомою, він був на десять років старший і вже одружений із Шарлоттою Пейн-Дансен. Під кінець листування Шов, уже світові слави драматург, а Патрік Кембел, постраждала забула актриса, що після короткої фільмової кар'єри в Голлівуді дожила віку у злиднях. Щоб вийти із фінансової скрути, вона пропала дозволу в Шов опублікувати їхні листування, яке вона зберігала в коробі під ліжком. Шов заявив, що поки його жінка живе, він не дасть дозволу не дасть. Неопубліковані листи знайдені тільки після смерті Міс Патрік Кембел 1940 року у Франції. Листування відзеркалює і професійні ділові взаємини драматурга з актрисою і їхні інтимні стосунки. Славену свою комедію „Пігмаліон“ (яка потім за життя слави надруге як мюзикл „Моя чарівна лейді“) Шов написав спеціально для Патрік Кембел і вона була першою в історії театру Елізабет Дуллітл. Шов захоплювався Міс Патрік Кембел і як актрисою, і як жінкою. Він називав її Стеллою, писав їй у листах про те, що вона прекрасна, що він її палко кохав, але що життя його з нею — неможливе. Вона в свою чергу захоплювалася його дотепом і інтелектом, його талантом і глибиною спостережень, але завжди вийшла за іншого, за Джеромом Клітлі, лондонським театром і ми можемо бути горді за такого земляка. Один з київських критиків (А. Драк) характеризував Ступку, як унікального актора, що „володіє даром, впромінювати могутню емоційну енергію в яблуко...“ Сам Богдан Ступка мислювався по мистецтво актора ось як: „Актор усього чин створює існує людської світи. І якщо ти обери певний стиль, стереотип життя, ти зможеш грати лише одну роллю — і в житті, і на сцені. Щоб творити, треба мати перед очима і в пам'яті такі багаті життєві моменти, долі. Але це така професія, де не можна раз і назавжди вхопити бога за бороду. Треба постійно залишатися учнем і завжди бути готовим до змін“. Як бачимо, Б. Ступка — автор вишукано інтелек-

(Закінчення на стор. 3)

Д-р Анатолій Лисий

ПЕРЕД 14-МІ СОБОРОМ УПЦ В ЗСА

I

12-14-го жовтня 1995 року відбувся в Бавнд Брук Занайний собор УПЦ в ЗСА. Підля на не є звичайною, не зважаючи на назву. Собор відбувався в нових обставинах, які впливають на значення його, а тим більше і на його майбутні рішення. Ці рішення мають окреслити завдання та шлях УПЦ в ЗСА на наступні роки.

Згідно зі статуту, передсобора резолюційна комісія має виготовити проєкт резолюцій, які будуть представлені собору на затвердження зміни чи відхилення. Звичайно цей проєкт буде стосуватися загальних постанов собору, а вже на самому соборі будуть прийняті більш спеціальні постанови для подальшого життя Церкви.

Передсобора комісія вже звернулася до всіх парафій УПЦ в ЗСА з запрошенням підготувати і подати до комісії свої пропозиції до резолюцій собору. Вони будуть розглянуті і відповідно включені до резолюцій. В додатку до цього додаткові резолюції можуть бути запропоновані під час собору його делегатами. Остаточне слово над резолюціями має собор нашої Церкви.

Які ж обставини надають 14-му Собору УПЦ в ЗСА особливого значення? На мою думку, це дві головні обставини, які є переліченими між собою і підкреслюють велику ролі в житті УПЦ в ЗСА і консеквентно будуть мати вплив на хід собору.

Найперше це стан Української незалежної Церкви в Україні (двох патріархів УПЦ КП і УАПЦ). Розділ Української Церкви на УАПЦ і УПЦ КП нездовго після смерті Патріарха Метислава розгортався в УПЦ в ЗСА як явище негативне і те, яке потребує найвищої уваги для добра не тільки самої Церкви, а й для добра незалежної України взагалі. Тому всі намагання і спроби впливу з боку УПЦ в ЗСА були спрямовані якраз на подолання цього конфлікту. Та, на жаль, об'єднання не досягнено і вигляди на нього є дуже сумніви.

Але таке об'єднання з вибором одного патріарха є конечно потрібним для зміцнення становища незалежної Української Церкви в Україні і за кордоном. Цим кордоном престиж Української Церкви значно збільшиться, як також і збільшиться духовна і фізична сила її та допоможе у поборюванні московських впливів.

Немає сумніву, що відновлення широких мас народів від московського духовного опанування є головним завданням Української Церкви. Такий кордоп також відкри

УВАГА! УВАГА!

Подается до загального відома громадянства, що в жовтні 1995 р. перший раз в ЗСА виступить довго очікуваний

ДЕРЖАВНИЙ АНСАМБЛ ПІСНІ І ТАНКУ МІНІСТЕРСТВА ВНУТРІШНІХ СПРАВ України

в числі 70 осіб.

В спонсорванні цього турне беруть участь:

Український Народний Союз,
Український Братський Союз,
Український Конгресовий Комітет Америки,
Українсько-Американська Координаційна Рада,
„Думки про віру“ та
Українсько-Американська Асоціація Поліціантів.

Виступи відбудуться в таких місцевостях:

Філадельфія, Па.	21-го жовтня 1995	Abington HS 900 Abington Ave., Abington, PA. год: 6-7 веч. Українська Центральна год: 12-та по пол. HS of Arts and Design 2nd Ave. & 57th Str. N.Y. City год: 4-7 по пол. Korhonen Oesela UNA год: 7:30 веч. Дім Monaldi 301 Pallade Ave., Yonkers N.Y. год: 7:30 веч. Залі буде подана Fitzgerald HS 23200 Ryan Rd., Warren, Mich. год: 8-9 веч. Clementy HS Chicago, Ill. год: 5-7 по пол. Bethany College Monrovia, Minnesota год: 7-8 веч. Ukr.-Amer. Center 301 Main Str. N.E. Minneapolis, Minn. год: 7-8 веч.
Пассейк, Н. Дж.	22-го -.	
Нью Йорк, Н. Й.	22-го -.	
Союзівка	24-го -.	
Йонкерс, Н. Й.	25-го -.	
Кліаленд, Огайо	27-го -.	
Дітройт, Мич.	28-го -.	
Чикаго, Іл.	29-го -.	
Монкато, Мінн.	30-го -.	
Міннеаполіс, Мінн.	31-го -.	

Координатори турне:

Нью Йорк: Ігор Раковський Київ: Володимир Луців Чикаго: Андрій Дурбак

СОЮЗ БАТЬКІВЩИНИ, провідна опозиційна партія Литви, виступила в сеймі з вимогою негайної реєстрації теперішнього уряду, очолюваного Адаляфасом Шлежівічюсом. Прем'єр водночас є головою правлячої Демократичної партії праці, якій належить більшість депутатських місць у парламенті. Консерватисти на чолі з Вітаутасом Ляндсбергісом звинувачують уряд у „виснаженні економіки, зруйнуванні підприємств, погіршенні життя народу, в корупції і зближенні з злочинними мафіозними економічними структурами“. Опитування свідчать, що якби нові вибори до парламенту відбувалися вже тепер, то Союз Батьківщини разом з Християнсько-демократичною партією здобули б найбільше голосів. Проте вибори відбудуться лише в жовтні 1996 року, а до того часу популярність консерватистів може не втриматися на такому високому рівні, як сьогодні.

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

запрошує членів й українське громадянство

на доповідь

УКРАЇНЬСЬКА МЕНШИНА В ПОЛЬЩІ ЗА КОМУНІСТИЧНОГО РЕЖИМУ І СЬГОДНІ

яку режисувати

ВАСИЛЬ ШЛЯНТА — голова Об'єднання лемків у Польщі і член управи Об'єднання українців в Польщі, що відбудеться:

у суботу, 14-го жовтня 1995 р. о год. 5-й вечора, в домі НТШ, при 63 Четверта авеню, між 9-ю і 10-ю вулицями в Нью Йорку.

Управа НТШ.

КОМІТЕТ ДОПОМОГИ УКРАЇНІ ЦЕНТРАЛЬНОГО НЬО ДЖЕРЗІ

запрошує вас на виставу

„ЛЮБИЙ БАЛАМУТ“

за п'єсами Джорджа Бернарда Шоу (Shaw).

Художній керівник Київського Молодіжного Театру та режисер — Валентин Кузьменко.

Ролі виконують:

Світлана Ватаманюк і Богдан Ступка

Вистава відбудеться в четвер 19-го жовтня 1995 р. в Центрі Української Культури в Сент Бавиді Нью Джерсі.

Початок год. 7:00 вечора. Вступ 5 дол. від особи.

Після вистави Загальні Збори Комітету Допомоги Україні Центрального Нью Джерсі і вибор нові управи.

Паскаво просимо взяти численну участь.

ПАПА...

(Закінчення зі стор. 1)

свою радість з приводу цих відвідин, бо, як зазначив, наша країна сьогодні має важливу роль у світі, ролі того, що змагає до загальному миру і злагоди".

З лютівни шлях Папи простежився до римо-католицької катедри Пресвятого Серія в Ньюарку, де вже також його очікували десятки тисяч вірних. Пересівши з лімузіном до ошкентного з підвищенням авта, Папа вів і благословив присутніх,

об'їжджаючи довкруги катедри, де всі мали можливість його бачити. В катедрі він сам провадив процесю кардиналів, єпископів і священників від виходних дверей до престолу при чому на обидві сторони головного катедрального проходу подавав руки вірним і благословив. А у своїй проповіді дякував Господеві за цю „надзвичайну країну людських можливостей“. Звідлість Молебня Папа від'їхав до Нью Йорку, де в четвер виступив в ООН, а відтак відправив Службу Богу на спортовому стадіоні в Нью Джерсі.

Продовжуються вистави

„Любий Баламут“

Після великого успіху вистави у виконанні Світлани Ватаманюк і Богдана Ступки в Чикаго і Дітройті у дальшому шляху по українських сценках відбудеться постановка п'єси в Пармі, Огайо, в понеділок 10-го жовтня, в залі православної церкви св. Володимира, 3425 Меріон Кліф, о год. 7:30 вечора. Відтак актори зі своїм режисером В. Козьменком-Деліде переїдуть до Баффало, де в залі при католицькій церкві св. Івана Христителя 3275 Елмвуд авеню Кенмор, відбудеться

постійної спокую, що три-мас Шоу у постійному збудженні і напруженні. Водночас, згідно з текстом листів, вона має грати ролі рівноправного партнера у цій грі двох творчих особистостей. Режисер Козьменко-Деліде використав п'єсу Джерома Кітлі, але переробив її на свій лад, додавши до самих текстів листів ще й уривки із драм Шоу „Пігмаліон“, „Цезар і Клеопатра“, „Лікування музикою“, „Захоплений пристрасно“, „Візок з яблуками“. Ці уривки ліструють любовну гру між чоловіком і жінкою, так як й бачив та інтерпретував Дж. Б. Шоу. Вистава іде без перерви і ставить великі вимоги до фізичної витривалості і заправки акторів, вимагаючи від них не тільки постійної творчої імпрізації, а й „курбасівської“ акробатики. І глядача захоплює і пориває висока майстерність цих мистців сцени і творча винахідливість їхнього режисера.

У виставі у Філадельфії було 140 осіб публіки. Невже так мало є у нашому місті української інтелігенції, що любить і розуміє театр? А якщо справді так, то чи не варто рекламувати виставу такого рівня і для неукраїнської публіки? В північно-східній дільниці Філадельфії поселилося багато тисяч новоприбулих вихідців з України — живі. Серед них значний відсоток висококультурних, освічених людей, які люблять літературу і театр. А багато з них — це колишні глядачі Українського Театру ім. Франка в Києві, що знають і бачили гру Б. Ступки. А певна, що при добрій рекламі зала Українського Освітньо-Культурного Центру буде б виповнена по береги!

Ділимося сумно вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що в суботу 18-го вересня 1995 р. в місті Балтимор М. Д. по хворобі і тяжких терпіннях на 87-му році життя упокоївся в своїй наш дорогий БРАТ, ШВАГЕР І ВУЙКО

бл. п. мгр

ВОЛОДИМИР ГАНАС

Покійний довший час працював для міста Балтимор, МД, а крім того був довголітнім книговодом і касиром місцевої Кредитівки „Самопоміч“

ПОХОРОН відбудеться в понеділок 18-го вересня 1995 р. о год. 10 ранку в українській католицькій церкві св. Михайла, а відтак на українській католицькій цвинтар.

У смутку:
брати — ОЛЕКСАНДЕР з дружиною ЛІДЮЮ
і родиною
— СТЕПАН з дружиною ДОРОЮ
в Канаді

та ближча і дальша родина в ЗСА, Канаді і в Україні

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ

— НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

Ділимося сумно вісткою, що у вівторок 3-го жовтня 1995 р. відійшов у Божу вічність на 98-му році життя наш найдорожчий ТАТО І ДІДО

бл. п.

МИХАЙЛО БАБІЙ

народжений 2-го серпня 1897 р. в селі Турівка, повіт Скалат на Україні. Почесний член дітройтської округи УНС, піонер розбудови громадського життя в Дітройті, великий патріот-мечетан — член багатьох церковних і громадських організацій.

ПОХОРОН — в п'ятницю 6-го жовтня 1995 р. з церкви Непорочного Зачаття в Гентренку, на цвинтарі Монт Олівет.

В близькому смутку:

дочки — МАРІЯНА БАБІЙ
— ГЕЛЕН ГУБАХА з мужем ІВАНОМ
внучка — МАРІЯ ДАЛПРА з мужем МАЙКОМ
кузини — МИКОЛА ДУДАР
— АННА ДУДАР

Вічна йому пам'ять!

З великим болем ділимося сумно вісткою з рідними приятелями і знайомими, що 3-го жовтня 1995 року у Кліфтоні, Н. Дж. відійшла у вічність наша дорога ДРУЖИНА, МАМА, СЕСТРА І БАБУНЬКА

бл. п.

МАРІЯ ГАЛЯНОВСЬКА

з дому Боріи

Залишила у глибокому смутку
мужа — МИРОНА
— ДЖЕРІ з дружиною РЕНДІ
— ВОЛТЕРА з дружиною КАРЕН
внуків — МИХАЙЛА, ЕЛІСА, КЕЙТІ, КРИСТОФЕРА
— ДАНІЕЛА
братів — ІВАНІА БОРІА з дружиною ЦЕНТОЮ
братів — КЕННЕТА з дружиною КЕЙТІ
та велику родину в Україні.

ПОХОРОН — в п'ятницю 6-го жовтня 1995 р. о год. 8:30 ранку з похоронного заведення Марко в Кліфтоні до церкви св. Миколая в Пассейку та на цвинтарі Калварія в Патерсоні, Н. Дж. Приятелів та знайомих просимо про молитви за спокій душі покійної Марії.

Вічна їй пам'ять

Управа Відділу УККА Ньюарк, Ірвінгтону і околиці в глибокому смутку повідомляє своє членство і українську громаду, що 4-го жовтня 1995 р. на 80-му році життя відійшла у вічність

бл. п.

ІРЕНА БАСНЯК

довголітня членка Управи Відділу

Горем опечаленій родині висловлюємо глибоке і щире співчуття.

Ділимося сумно вісткою, що 4-го жовтня 1995 року відійшла у вічність на 60-му році життя наша дорога ДРУЖИНА, МАМА БАБІЦІ І СЕСТРА

бл. п.

ІРЕНА БАСНЯК

з дому КАЛИНОВИЧ

ПАНАХИДА — в п'ятницю 6-го жовтня о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвині, Литвині, Юніон, Н. Дж.

ПОХОРОН — відбудеться в суботу 7-го жовтня о год. 9:30 ранку з церкви св. Івана Христителя в Ньюарку, Н. Дж. а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозванного в Сент Бавиді Брук, Н. Дж.

Горем прибиті:
муж — НЕСТОР
дочки — ТАНА БОЙЦІН з мужем ІГОРЕМ
і дітьми ДАНИЄЛОМ І ЛІДЮЮ
— НАТАЛКА СЕВІЛІ з мужем ФРАНКОМ
і сином МИКОЛОЮ
— ХРИСТИНА КОЛІНСЬКА з мужем РОМАНОМ
і дітьми МАРІЯНОМ, ПЕТРОМ І АНДРЕЙКОЮ
— БОГДАН КАЛИНОВИЧ з родиною
сестри — МАРТА ПЕТРИШІН з родиною
— МАРІЯНА БЕЛЕНДЖЕР з родиною
та ближча і дальша родина в Україні, Чехії, Швейцарії та ЗСА.
Вічна їй пам'ять!

Муж з дітьми внуками і родиною.

APC USA, INC. PRESENTS

ГАСТРОЛІ НА ЯКІ ВИ ДАВНО ЧЕКАЛИ!

ПОДРОЖ МІСТАМИ АМЕРИКИ І КАНАДИ!

Суперзірка популярної музики

СОФІЯ РОТАРУ

ВЕЛИКА ОРКЕСТРА, ТАНЦЮВАЛЬНО-БАЛЕТНА ГРУПА, БАРВИСТІ КОСТЮМИ!

в концерті бере участь сестра співачки

Ауріка Ротару

КОНЦЕРТИ ВІДБУДУТЬСЯ У ТАКИХ МІСТАХ:

САН-ФРАНСИСКО	3-го листопада	Гарік	(415) 991-3852, (415) 991-4985
ЛОС-АНДЖЕЛЕС	5-го листопада	Ера, Сем	(213) 850-5227
ДІТРОЙТ	9-го листопада	Алла	(810) 851-8726
ЧІКАГО	11-го листопада	Ліля	(708) 677-1503
ТОРОНТО	12-го листопада	Фіма	(905) 882-1233, (905) 889-4664
БОСТОН	13-го листопада	Моя	(617) 449-8791
ФІЛАДЕЛЬФІЯ	14-го листопада	Зоя	(215) 722-8645

Нью Йорк, 18-го листопада о год. 6:30 веч.

в приміщенні „Assembly Hunter Hall“ (corner 69 Street & Lexington Ave.)

Квитки в крамницях International Food тел. (212) 675-0220 • (212) 304-9220 в цінах від 20 дол.

В Брукліні:

Крамниця „Южний“ (718) 891-6569
Гастроном „Одеса“ (718) 648-6044
Travel King, Inc. (718) 336-1100

В Квінсі:

„Моня-Миша“
(718) 459-0180

ЧЕКАЄМО ВАС НА КОНЦЕРТІ!

8